

gang til 3die Behandling fattedes under Forhandling under Et.

Ordføreren (S o l s t e i n - S o l s t e i n b o r g):

Som Ordfører for det foreliggende Lovforslag kan jeg fatte mig temmelig kort. Thingets ærede Medlemmer ville af den ombelte Betænkning have set, at de Forandringer, jeg tør maaske hellere sige Forbedringer, som ved det nu foreliggende Lovforslag søges tilveiebragte overfor de Bestemmelser, som hidtil have været de gjældende med Hensyn til Dyrskuer og Hingsteskuer, der ere nærmere præciserede. Jeg behøver vist ikke her særlig at gjentage, hvad der i den Retning er anført. Udvalget har i det Hele kunnet slutte sig til den Tanke, der gaar igjennem det foreliggende Lovforslag; men vi have dog fundet Anledning til at gjøre et Par enkelte Bemærkninger derved og til at stille et Par Ændringsforslag. Af de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag slutter Forslaget under Nr. 1 sig til § 1 og gaar ud paa, at den Sum, der er bestemt til Anvendelse for Dyrskuer, forhøjes fra 25,000 til 30,000 Kr. Der har fra forskellige Sider i Udvalget gjort sig den Tanke og Mening gjældende, at Dyrskuerne have en saa stor Betydning, og at der er saa megen Grund til at støtte dem, at de med Hensyn til det Bidrag, der ydes dem fra Staten, ikke burde staa tilbage for den Sum, som af Staten ydes til de særlige Hingsteskuer. Man havde endog saa været villig til, om det skulde behøves, at nedsætte det i § 2 anførte Bidrag til Hingsteskuer med et saadant Beløb, at Summerne kom til at faae den omdendte Størrelse, saaledes at den i § 1 anførte Sum blev forhøjet til 30,000 og i § 2 anførte formindstet til 25,000 Kr. Imidlertid har den høitærede Indenrigsminister meget bestemt holdt paa, at den i § 2 nævnte Sum ikke maatte formindstes, men ikke villet modsætte sig Forhøielsen af Summen i § 1 til 30,000 Kr. Udvalget har derfor været enigt om at stille Forslaget om Forhøielse uden at stille noget Forslag om Nedsættelse i den anden Paragraf. Dernæst er der under Nr. 2 stillet et Ændringsforslag til § 2, som gaar ud paa at tydeliggjøre Meningen i denne Paragraf, saaledes som den i dette Dieblit lyder, ser det ud — og det er næsten uundgaaligt at opfatte det saaledes — som om de 2,000 Kr., som det skal være tilladt at anvende een Gang om Aaret til hvert Hingsteskue, sælles for en hel Provinds, udelukkende vilde, maatte og skulde komme Sjælland tilgode. Det ligger deri, at der for Sjælland afholdes Hingsteskuer i 8 særlige Kredse, medens der i Fyn, paa Sjælland og paa Lolland-Falster kun afholdes eet Hingsteskue, idet hver af disse Provindser danner en selvstændig Kreds. Ordlyden vilde saa have tilfølg, at denne Indrømmelse om Anvendelse af 2,000 Kr. til et Hingsteskue for en hel Provinds vanskelig kunde komme

Derne tilgode, da de alle danne særlige Hingsteskuedistrikter af hvilke hvert omfatter en hel Provinds. For at klare denne Tvivl og for at stille det tydeligt, er det foreslaaet at omforme Ordlyden saaledes, som det er anført i Forslaget under Nr. 2, hvorefter der vil kunne anvendes 2,000 Kr. til et sælles Hingsteskue for Sjælland og ligeledes 2,000 Kr. til et sælles Hingsteskue for Østifterne, med den Tilspøining, som allerede har staaet i Lovforslaget, at et saadant Beløb kun kan tildeles de nævnte Landsele een Gang om Aaret. Jeg tror, at dermed er det gjort tydeligt, at Østifterne ogsaa have Adgang til at føre sig de tilbudne 2,000 Kr. tilgode, naar man i saa Henseende kan træffe den fornødne Ordning mellem de paagjældende Distrikter og Kredse. Der har været reist Spørgsmaal om Ordlyden i § 1, der handler om, hvilke Landboforeninger der kunne gjøre Krav paa Statsunderstøttelse, var tydelig nok til at forstaaes saaledes, at Statsbidraget ogsaa skulde og vilde komme saadanne Landboforeninger tilgode, der ikke holdt aarlige Dyrskuer, men kun holdt Dyrskuer hvert 2det eller hvert 3die Aar eller overhovedet med Afbrudelse af Kontinuiteten. Det er Noget, som vistnok vilde være ønskeligt for ikke saa Førene, fordi de paa Grund af deres Lidenskab mangle de pekuniære Kræfter til hvert Aar at kunne afholde Dyrskuer, der have nogen Betydning med Hensyn til de udsatte Præmieres Størrelse, at de ikke med deres saa og svage Midler aarlig afholde Dyrskuer, der egentlig ikke kunne føre til Opnaaelsen af det tilsigtede Diemed, men at de føres til at afholde Dyrskuerne sjældnere, men med større Beløb til Disposition. Et saadant Ændringsforslag var paa Tale, men den høitærede Indenrigsminister har saa bestemt udtalt, at han ansaa en særlig Præcisjon i saa Henseende for unødvendig, og at Lovens Ordlyd ikke kunde forstaaes anderledes, end at enhver Landboforening, der afholdt og anmeldte at vilde afholde Dyrskue i det paagjældende Aar, vilde faae sin Part i Statsstilfudet, at man har troet at kunne undlade at stille noget særligt Ændringsforslag for at stille denne Sag tydeligere og klarere frem. Jeg maa ogsaa i den Henseende udtale, at jeg er ganske af den Mening, der er blevet udtalt af den høitagtede Indenrigsminister, at en yderligere Forklaring i den paapegede Retning ikke er nødvendig. Der har yderligere fra nogle Medlemmer i Udvalget været fremsat Ønske om, at der skulde tilspøies Lovforslaget en nærmere Bestemmelse om, hvorledes Valget af Dommere ved Hingsteskuerne skulde foregaa. Man har i den Henseende udtalt, om det ikke kunde tænkes, at disse Valg vel blev foretagne af Amtsraadene, men at Amtsraadene blev henviste til at vælge imellem visse Personer, som bleve indstillede fra de forskellige Landboforeninger til Amtsraadene, saaledes at disse kom til at vælge mellem et Antal af navngivne Mænd, der af de paagjældende Landbofor-